

جمادی الأول – سال دوم (آل عمران: ۳۷)

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ.

پس پروردگارش او (حضرت مریم سلام الله علیها) را نیکو پذیرفت و به خوبی وی را رشد و پرورش داد و زکریا را سرپرست او قرار داد، هر زمان که زکریا در محراب عبادت بر او وارد می‌شد، رزقی ویژه نزد او می‌یافت، [یک بار] گفت: ای مریم! این [رزق ویژه] از کجا برای تو رسیده؟ مریم پاسخ داد: این از سوی خداست، همانا خداوند هرکس را بخواهد رزق بی حساب می‌بخشد.

ابوبصیر نقل می‌کند که امام صادق علیه السلام فرمودند: وقتی مریم بالغ شد به محراب رفت و بر خود پرده‌ای کشید و هیچ کس او را نمی‌دید، ولی زکریا در محراب به دیدار او می‌رفت و میوه‌های تابستانی را در فصل زمستان و میوه‌های زمستانی را در فصل تابستان نزد او می‌یافت، و می‌گفت: «أَنَّى لَكَ هَذَا» از کجا برای تو رسیده؟ و او جواب می‌داد: «هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ.» این از سوی خداست، همانا خداوند هرکس را بخواهد رزق بی حساب می‌بخشد.^۱

مفضل بن عمر نقل کرده است که به امام صادق علیه السلام عرض کردم: درباره‌ی این سخن رسول خدا صلی الله علیه و آله در مورد حضرت فاطمه سلام الله علیها که او سید و سرور زنان جهان است، ما را باخبر کن. آیا او سرور زنان روزگار خودش می‌باشد؟

حضرت فرمودند: آن در مورد مریم سلام الله علیها است. او سیده و سرور زنان زمان خودش بود، ولی فاطمه سلام الله علیها سیده و سرور زنان تمام دوران می‌باشد؛ از اول تا آخر.^۲

حذیفه بن یمان نقل کرده که هنگامی که جعفر بن ابی طالب علیهما السلام از حبشه خارج شد و به نزد پیامبر صلی الله علیه و آله رفت، به اتفاق به سرزمین خیبر رفتند. در آنجا برای پیامبر صلی الله علیه و آله کاسه‌ای از مشک و عنبر و قتیفه (نوعی پارچه) آوردند و ایشان فرمودند: این قتیفه را به مردی می‌دهم که خدا و پیامبرش را دوست دارد و خدا و رسولش نیز او را دوست دارند.

پیامبر صلی الله علیه و آله فرمودند: علی کجاست؟

۱. تفسیر القمی، علی بن ابراهیم، ج ۱، ص ۱۰۱.

۲. معانی الأخبار، شیخ صدوق، ص ۱۰۷.

عَمَّار بن یاسر رضی الله عنه از جایش پرید و علی علیه السلام را صدا زد. وقتی علی علیه السلام آمدند، پیامبر صلی الله علیه و آله به ایشان فرمودند: ای علی! این قطیفه را بگیر.

علی علیه السلام آن را گرفتند و صبر کردند تا این که وارد مدینه شدند و به بقیع رفتند که بازار مدینه بود. از یک طلا ساز خواستند که قطیفه را رشته رشته کند و آن را به قیمت هزار مثقال فروختند. علی علیه السلام آن را در میان نیازمندان مهاجرین و انصار تقسیم کردند. سپس به خانه ی خود برگشتند و برای خود از آن طلا هیچ برنداشتند، نه کم و نه زیاد.

پیامبر صلی الله علیه و آله فردای آن روز، ایشان را در میان تعدادی از یاران خود دیدند که حذیفه و عَمَّار هم در میانشان بودند. رو به علی علیه السلام کردند و فرمودند: ای علی! دیروز هزار مثقال گرفتی، امروز باید من و این یاران مرا برای ناهار مهمان کنی.

در آن روز نزد علی علیه السلام چیزی از طلا یا نقره نبود، از روی حیا و احترام به پیامبر صلی الله علیه و آله عرض کردند: چشم، ای رسول خدا! با کمال میل. بفرمایید و با دوستانتان داخل شوید.

پیامبر صلی الله علیه و آله وارد شدند و سپس به ما فرمودند: بفرمایید.

حذیفه گفت: ما پنج نفر بودیم، من و عَمَّار و سلمان و ابوذر و مقداد رضی الله عنهم که داخل شدیم.

علی علیه السلام نزد حضرت فاطمه سلام الله علیها رفتند و از ایشان غذا خواستند. در وسط منزل دیگی از خورش در حال جوشیدن بود و پر آب بود و بوی خوشی هم داشت. علی علیه السلام آن را برداشتند و جلوی پیامبر صلی الله علیه و آله و کسانی که با ایشان بودند گذاشتند. از آن خوردیم و سیر شدیم. نه کم آمد و نه زیاد. پیامبر صلی الله علیه و آله بلند شدند و نزد حضرت فاطمه سلام الله علیها رفتند و فرمودند: «أَنْتِ لَكِ هَذَا يَا فَاطِمَةُ؟» ای فاطمه! این از کجا برای تو رسیده؟

حضرت فاطمه سلام الله علیها در جواب ایشان عرض کردند: «هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ.» این از سوی خداست، همانا خداوند هرکس را بخواهد رزق بی حساب می بخشد.

و ما گفتار آن دو را شنیدیم. پیامبر صلی الله علیه و آله از منزل حضرت فاطمه سلام الله علیها خارج شدند در حالی که می فرمودند: خدا را سپاس که مرا زنده نگه داشت تا این که دیدم درباره ی دخترم آنچه را که زکریا در مورد مریم دیده بود. آن گاه که در محراب بر او وارد می شد و هر بار در نزد او طعامی می دید و می گفت: «یا مریم

أَنْتِ لَكِ هَذَا» و او جواب می داد: «هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ.»^۱